برگ سبز برنامه شماره ۵۶ با همکاری محمودی خوانساری، فرهنگ شریف، درسه گاه

روشنک: (شعر عطار)

چشم بگشا، چشم بگشا که جلوه دلدار — به تجلی است از در و دیوار
این تماشا چو بنگری گویی — لیس فی الدار غیره دیار

استاد فرهنگ شریف نغماتی درسه گاه به یادگار می نوازد.

روشنک: (شعر حافظ)

دوستان وقت گل آن به که به عشرت کوشیم — سخن پیر مغان است و به جان بنیوشیم

استاد فرهنگ شریف و نوازنده ضرب نغماتی ضربی بیادگار می نوازند.

دوستان وقت گل آن به که به عشرت کوشیم — سخن پیر مغان است و به جان بنیوشیم
نیست در کس کرم و وقت طرب می گذرد — چاره آن است که سجاده به می بفروشیم
(خوش هوایی است فرح بخش)۲ خدایا بفرست — نازنینی که به رویش می گلگون نوشیم

استاد فرهنگ شریف و نوازنده ضرب همچنان به همنوازی ادامه می دهند.

روشنک:

(می کشم از قدح لاله شرابی موهوم)۲ — چشم بد دور که بی مطرب و می مدهوشیم

استاد فرهنگ شریف زمینه را برای آواز آماده می سازد.

آواز محمودی خوانساری: (شعر حافظ)

(عکس روی تو)۲ چو در آینه جام افتاد — (عارف از خنده می)۲ در طمع خام افتاد

(حسن روی تو)۲ به یک جلوه که در آینه کرد این همه نقش در آیینه اوهام افتاد

این همه عکس می و نقش نگارین که نمود یک فروغ رخ ساقی ست که در جام افتاد

(غیرت عشق)۲ زبان همه خاصان ببرید کز کجا سرّ غمش در دهن عام افتاد

روشنک:

(من ز مسجد به خرابات نه خود افتادم)۲ اینم از روز ازل حاصل فرجام افتاد

(این همه عکس می و نقش مخالف که نمود)۲ یک فروغ رخ ساقی ست که در جام افتاد

ادامه آواز:

من ز مسجد به خرابات نه خود افتادم اینم از عهد ازل حاصل فرجام افتاد

روشنک:

(هر دمش با من دلسوخته لطفی دگر ست)۲ این گدا بین که چه شایسته ی انعام افتاد

ادامه آواز:

چه کند کز پی دوران نرود چون پرگار هر که در دایره گردش ایام افتاد

روشنک:

(چه کند کز پی دوران نرود چون پرگار)۲ هر که در دایره گردش ایام افتاد

ادامه آواز:

چه کند کز پی دوران نرود چون پرگار هر که در دایره گردش ایام افتاد

آن شد ای خواجه که در صومعه بازم بینی کار ما با رخ ساقی و لب جام افتاد

(صوفیان)۲ جمله حریفند و نظرباز ولی (زین میان)۲ حافظ دلسوخته بدنام افتاد

روشنک: (شعر عراقی)

(زیبد که زدرگاهت نومید نگردد باز)۲ آن کس که به امیدی بر خاک درت افتد

این هم برگ سبزی بود تحفه درویش، علی نگهدار شما.

گوینده آقا از رادیو:

آنچه به سمع رسید برگ سبز شماره ۵۶ بود که با همکاری آقایان محمودی خوانساری، و فرهنگ شریف در استودیوی گلها تنظیم یافته، اشعار از عطار، حافظ، عراقی، آهنگ سه گاه، گوینده روشنک.

مدت زمان برنامه ۲۷ دقیقه و ۱۸ ثانیه می باشد.

توضیحات:

آنچه به صاحبدلان تقدیم شد برگ سبز شماره ۵۶ بود که با این شماره به ثبت رسیده.
در معرفی برنامه مشکلی دیده نمی شود بجز اینکه نام نوازنده ضرب گفته نشده که احتمال می رود یکی از دو نوازنده پرکار آن زمان آقای افتتاح و یا جهانگیر ملک بوده باشند، قبلا هم این موضوع را تذکر داده ام که اگر نگارنده نام این نوازنده گان ضرب را حدس می زنم فقط بخاطر این است که احتمال می دهم و گرنه سندیت ندارد و اگر کس دیگر هم بگوید می تواند از روی نوازندگی آن ها صد در صد نام ببرد باز هم نمیتوان مطمئن بود مگر اینکه نوازنده دیگری که در برنامه شرکت داشته و در همان زمان مشخصات برنامه را مکتوب کرده باشد و در قید حیات باشد می تواند نام آن شخص را از روی یادداشت هایش بگوید وگرنه بعد از چهل سال از گذشت برنامه اگر کسی بگوید فقط در سطح حدس است و اگر اصرار ورزد قلو کرده، زیرا نگارنده کسانی را که ادعا می کردند که میتوانند از روی نوازندگی آن ها تشخیص دهند که نوازنده ضرب که بوده را آزمایش کردم به طریقی که چندین برنامه را که نوازنده های مختلف ضرب داشته و حتی یک نوازنده را که

در برنامه ها مشترک بوده. بخش کرده و خواسته ام که نوازنده آن را نام ببرند، در نهایت ۶۰ درصد اشتباه تشخیص داده اند، از این رو برخی از ایرانیان بخاطر اینکه بگویند مطلع هستند هر حرفی را می زنند ولی چون پایه و اثاث ندارد نمی توان به عنوان کار تحقیقی استفاده کرد. اشعار برنامه مشخص است و نیازی به توضیح نیست فقط در اشعار غزل که نیز از حافظ است در یک جا روشنک روز ازل دکلمه کرده و آقای محمودی عهد ازل خوانده.

ناگفته نماند که این اثر اولین کار محمودی خوانساری در برنامه گلها بوده و در هفدهم الی هجدهم فروردین سال ۱۳۳۹ اجرا شده.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می‌باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار ایشان بنماییم زیرا که نتیجهٔ سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی که جهت تصحیح و تکمیل این مطالب مایل به همکاری هستند تقاضامندم از طریق آدرس ایمیل Asheghane1golha@gmail.com با ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش